

Далі, все далі! он латані ниви

Леся Українка

Далі, все далі! он латані ниви,
Наче плахти, навкруги розляглись;
Потім укрили все хмари ті сиві
Душного диму, з очей скрився ліс,

Гори веселі й зелені долини
Згинули раптом, як любії сни;
Ще за годину, і ще за хвилину
Будуть далеко, далеко вони!..

Щастя колишнього хвилі злотисті
Час так швидкий пожира, мов огонь, –
Гинуть ті хвилі, мов квіти барвисті,
Тільки й згадаєш: "Ох, милий був сон!.."